

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย

ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประจำภาค คือครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งสิ้นจำนวน 4 โรงเรียนทั้งที่เป็นโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนของเอกชน รวมแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 805 ฉบับ โดยแบ่งออกเป็น

โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปจำนวน 240 ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ 29.81 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 121 ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ 50.42 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปยังโรงเรียนนั้น ๆ

โรงเรียนสวนกุหลาบ

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปจำนวน 240 ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ 29.81 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 102 ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ 42.50 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปยังโรงเรียนนั้น ๆ

โรงเรียนอัสสัมชัญ

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปจำนวน 180 ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ 22.36 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 110 ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ 61.11 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปยังโรงเรียนนั้น ๆ

โรงเรียนเทพศิรินทร์

จำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปจำนวน 145 ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ 18.01 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 84 ฉบับ

คิดเป็นร้อยละ 57.93 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปยังโรงเรียนนั้น ๆ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. โน้ตค้นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย และอิทธิพลของสื่อที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรม และความรู้สึกนึกคิดของครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ทศนคติของครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อเหตุการณ์รัฐประหารของ รสช. 2534 และกรณีเดือนพฤษภาคม 2535

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	ต่ำกว่า 25 ปี	มีจำนวนร้อยละ	5.52
	อายุ 26-35 ปี	มีจำนวนร้อยละ	32.60
	อายุ 36-45 ปี	มีจำนวนร้อยละ	40.33
	อายุ 46-55 ปี	มีจำนวนร้อยละ	17.13
	อายุ 56-65 ปี	มีจำนวนร้อยละ	3.87
	อายุ 66 ปีขึ้นไป	มีจำนวนร้อยละ	0.55
เพศ	ชาย	คิดเป็นร้อยละ	33.60
	หญิง	คิดเป็นร้อยละ	66.40
จบการศึกษา	ระดับอนุปริญญา	มีจำนวนร้อยละ	8.42
	ระดับปริญญาตรี	มีจำนวนร้อยละ	84.24
	ระดับปริญญาโท	มีจำนวนร้อยละ	7.34
สาขาวิชาที่จบ	ศึกษาศาสตร์	มีจำนวนร้อยละ	43.97
	บริหารธุรกิจ	มีจำนวนร้อยละ	1.42
	บรรณารักษ์	มีจำนวนร้อยละ	2.84

เทคนิคช่าง	มีจำนวนร้อยละ	2.13
อักษรศาสตร์	มีจำนวนร้อยละ	3.55
วิทยาศาสตร์	มีจำนวนร้อยละ	12.77
ศิลปศาสตร์	มีจำนวนร้อยละ	5.67
คหกรรมศาสตร์	มีจำนวนร้อยละ	1.42
ครุศาสตร์	มีจำนวนร้อยละ	26.23

เป็นครูมา	ต่ำกว่า 5 ปี	มีจำนวนร้อยละ	21.47
	5 - 10 ปี	มีจำนวนร้อยละ	18.08
	11 - 15 ปี	มีจำนวนร้อยละ	14.69
	16 - 20 ปี	มีจำนวนร้อยละ	24.86
	21 - 25 ปี	มีจำนวนร้อยละ	8.47
	26 - 30 ปี	มีจำนวนร้อยละ	6.78
	31 - 35 ปี	มีจำนวนร้อยละ	2.26
	36 - 40 ปี	มีจำนวนร้อยละ	2.82
	40 ปีขึ้นไป	มีจำนวนร้อยละ	0.57

เดินทางมาทำงานโดย	รถประจำทาง	มีจำนวนร้อยละ	48.31
	รถยนต์ส่วนตัว	มีจำนวนร้อยละ	32.20
	มอเตอร์ไซด์ส่วนตัว	มีจำนวนร้อยละ	4.24
	เรือตัวน	มีจำนวนร้อยละ	9.32
	เดิน	มีจำนวนร้อยละ	2.54
	รถไฟ	มีจำนวนร้อยละ	1.70
	แท็กซี่และรถรับจ้าง	มีจำนวนร้อยละ	1.69

ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร	มีจำนวนร้อยละ	46.83
	ต่างจังหวัด	มีจำนวนร้อยละ	53.17

ความเป็นเจ้าของในที่พักอาศัย	เป็นของตนเอง	มีจำนวนร้อยละ	65.56
	ไม่ได้เป็นของตนเอง	มีจำนวนร้อยละ	34.44
ลักษณะที่พักอาศัย	บ้าน	มีจำนวนร้อยละ	67.59
	แฟลต	มีจำนวนร้อยละ	7.34
	คอนโดมิเนียม	มีจำนวนร้อยละ	3.29
	อื่น ๆ	มีจำนวนร้อยละ	21.78
โทรศัพท์มือถือส่วนตัว	มี	มีจำนวนร้อยละ	23.47
	ไม่มี	มีจำนวนร้อยละ	76.53
เครื่องโทรสาร	มี	มีจำนวนร้อยละ	8.22
	ไม่มี	มีจำนวนร้อยละ	91.78

จากการวิจัยพบว่า อายุของครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 36 – 45 ปี มีจำนวนร้อยละ 40.33 อายุระหว่าง 26 – 35 ปี มีจำนวนร้อยละ 32.60 อายุระหว่าง 46 – 55 ปี มีจำนวนร้อยละ 17.13 อายุต่ำกว่า 25 ปี มีจำนวนร้อยละ 5.52 อายุระหว่าง 56 – 65 ปี มีจำนวนร้อยละ 3.87 และอายุ 66 ปีขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ 0.55 ซึ่งจำนวนครูผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีครูที่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.40 เป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 33.60 จากจำนวนทั้งหมด ร้อยละ 53.17 เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด และร้อยละ 46.83 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ระดับการศึกษาของครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับการศึกษาขั้นต่ำในระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 8.42 ส่วนใหญ่จะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 84.24 และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 7.34 สำหรับสาขาวิชาที่จบการศึกษาในระดับต่าง ๆ จากการวิจัยพบว่า ร้อยละ 43.97 ของผู้ตอบแบบสอบถามจบการศึกษาจากสาขาศึกษาศาสตร์ ร้อยละ 26.23 จบการศึกษาในสาขาศรีศาสตร์ ร้อยละ 12.77 จบการศึกษาจากสาขาวิทยาศาสตร์

ร้อยละ 5.67 จบการศึกษาจากสาขาศิลปศาสตร์ ร้อยละ 3.55 จบการศึกษาจากสาขาอักษรศาสตร์ ร้อยละ 2.84 จบการศึกษาจากสาขาบรรณารักษศาสตร์ ร้อยละ 2.13 จบการศึกษาในสาขาเทคนิค ช่างต่าง ๆ ร้อยละ 1.42 จบการศึกษาจากสาขาบริหารธุรกิจ และคหกรรมศาสตร์

สำหรับระยะเวลาในการทำงานเป็นครูนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนร้อยละ 24.86 ทำงานเป็นครูนาน 15 - 20 ปี จำนวนร้อยละ 21.47 ทำงานเป็นครูมาต่ำกว่า 5 ปี จำนวนร้อยละ 18.08 ทำงานเป็นครูนาน 5 - 10 ปี จำนวนร้อยละ 14.69 ทำงานเป็นครูมา 10 - 15 ปี จำนวนร้อยละ 8.47 ทำงานเป็นครูมา 20 - 25 ปี จำนวนร้อยละ 6.78 ทำงานเป็นครูมา 25 - 30 ปี จำนวนร้อยละ 2.82 ทำงานเป็นครูมา 35 - 40 ปี จำนวนร้อยละ 2.26 ทำงานเป็นครูมา 30 - 35 ปี และจำนวนร้อยละ 0.57 ทำงานเป็นครูนานเกินกว่า 40 ปีขึ้นไป

การเดินทางมาทำงานของครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานครนั้น ครูส่วนใหญ่เดินทางมาทำงานโดยใช้รถประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 48.31 ใช้รถส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 32.20 เดินทางด้วยเรือด่วน คิดเป็นร้อยละ 9.32 ใช้มอเตอร์ไซด์เป็นพาหนะ คิดเป็นร้อยละ 4.24 เดินทางมาทำงาน คิดเป็นร้อยละ 2.54 เดินทางโดยรถไฟ คิดเป็นร้อยละ 1.70 และใช้รถแท็กซี่และรถรับจ้างอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.69

สำหรับการดำเนินชีวิตประจำวันของครูในโรงเรียนชั้นนำในกรุงเทพมหานคร จากการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีฐานะในระดับปานกลาง โดยมีครูจำนวนร้อยละ 65.56 มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และ ร้อยละ 34.44 มีได้เป็นเจ้าของที่พักของตนเอง โดยทั้งนี้ลักษณะที่พักอาศัยแบ่งออกเป็น บ้าน คิดเป็นร้อยละ 67.59 แฟลต คิดเป็นร้อยละ 7.34 คอนโดมิเนียม ร้อยละ 3.29 อาคารพาณิชย์ คิดเป็นร้อยละ 12.65 ส่วนที่พักอาศัยในลักษณะอื่นที่แตกต่างจากข้างต้น คิดเป็นร้อยละ 9.13 สำหรับเครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยที่ครูมีการใช้ในชีวิตประจำวันนั้น จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 23.47 ของผู้ตอบแบบสอบถามมีเครื่องโทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง และ ร้อยละ 8.22 มีเครื่องโทรสารเป็นของตนเอง

ดังนั้นจะเห็นได้จากผลการวิจัยข้างต้นว่า โดยส่วนใหญ่ครูในโรงเรียนชั้นนำในกรุงเทพมหานคร จะมีฐานะในระดับปานกลาง ที่มีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันมีปริมาณของครูที่เป็นผู้หญิงมากกว่าครูที่เป็นผู้ชายสูงถึงอัตราส่วน 2 : 1 โดยมุ่งเน้นไปยังกลุ่มคนที่มียุทธศาสตร์ในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ การวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญต่อที่อยู่อาศัยเป็นอันดับหนึ่ง โดยจะเห็นได้ว่าครูคิดเป็นร้อยละ 65.56 มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ในขณะที่เพียงร้อยละ 32.20 เท่านั้นที่มีรถยนต์ส่วนตัว นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่าครูมิได้ให้ความสำคัญต่ออุปกรณ์สื่อสารอันทันสมัยมากนัก ดังจะเห็นได้ว่า มีครูเพียง 23.47 ที่มีการใช้โทรศัพท์มือถือ และ ร้อยละ 8.22 มีเครื่องโทรสารเป็นของตนเอง

ตอนที่ 2 นวัตกรรมเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย และอิทธิพลของสื่อที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรม และความรู้สึกนึกคิดของครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 ตารางแสดงทัศนคติของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ข้อ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง
1	18.19	9.15	65.34	67.04	9.42	10.94	5.27	3.37	1.78	3.50
2	13.84	11.10	70.23	66.47	10.71	12.31	3.16	6.92	2.06	3.20
10	3.52	1.76	30.17	22.59	42.63	48.49	17.34	13.84	6.34	13.32
27	14.91	12.91	31.17	27.83	29.82	25.82	7.83	10.39	16.27	23.05
40	28.50	38.64	38.31	42.75	26.42	11.46	4.63	5.93	2.14	1.22

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 เป็นตารางที่แสดงให้เห็นถึงผลการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจากสมมติฐานในการวิจัยที่ว่า ครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยมีความสนใจทางการเมืองค่อนข้างต่ำนั้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าสังคมของครูแม้ว่าจะเป็นสิ่งสังคมที่กว้าง แต่ด้วยภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของครูที่จำกัดอยู่ในวงแคบ การดำเนินชีวิตมักจะเป็นไปตามแบบแผนที่กำหนด นอกจากนี้ผู้ประกอบอาชีพเป็นครูมักจะต้องให้ความสนใจต่อนักเรียน ซึ่งต้องอาศัยการดูแลเอาใจใส่ในเรื่องการศึกษา การปฏิบัติหน้าที่ที่เหมาะสม มากกว่าการสนใจข่าวสารทางการเมือง ดังนั้นครูจึงต้องให้ความสนใจในความรับผิดชอบหลักของตนก่อนที่จะสนใจเรื่องข่าวสารทางการเมือง ซึ่งมีได้เกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิตประจำวันโดยตรง อย่างไรก็ตามจากการวิจัยพบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามโดยเฉลี่ย มีความสนใจนโยบายและการปฏิบัติงานของรัฐบาลและข่าวสารทางการเมืองมาก โดยครูผู้ชายจำนวนร้อยละ 18.19 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 9.15 มีความสนใจนโยบายทางการเมืองมาก ครูผู้ชายร้อยละ 65.34 และครูผู้หญิงร้อยละ 67.04 มีความสนใจนโยบายทางการเมืองและการปฏิบัติงานของรัฐบาล ซึ่งนับเป็นจำนวนมากของครูผู้ตอบแบบสอบถาม ครูผู้ชายร้อยละ 9.42 และครูผู้หญิงร้อยละ 16.94 มิได้ให้ความสนใจเท่าใดนักกับข่าวสารการปฏิบัติงานของรัฐบาลและนโยบายในการบริหารประเทศ ครูผู้ชายร้อยละ 5.27 และครูผู้หญิงร้อยละ 3.37 ให้ความสนใจการปฏิบัติงานของรัฐบาลน้อย และครูผู้ชายร้อยละ 1.78 และครูผู้หญิงร้อยละ 3.50 มิได้ให้ความสนใจต่อผลการปฏิบัติงานและนโยบายในการบริหารประเทศของรัฐบาล

สำหรับผลการวิจัยในเรื่องของความสนใจต่อข่าวสารทางการเมืองอื่น ๆ ของครูในโรงเรียนชั้นนำนั้น พบว่า ร้อยละ 13.84 ของครูผู้ชาย และ 11.10 ของครูผู้หญิง ให้ความสนใจข่าวสารทางการเมืองมาก ร้อยละ 70.23 ของครูผู้ชายและร้อยละ 66.47 ของครูผู้หญิงให้ความสนใจข่าวสารทางการเมือง ร้อยละ 10.71 ของครูผู้ชายและร้อยละ 12.31 ของครูผู้หญิงมิได้ให้ความสนใจต่อข่าวสารทางการเมืองเป็นพิเศษ ร้อยละ 3.16 ของครูผู้ชาย และร้อยละ 6.92 ของครูผู้หญิงให้ความสนใจต่อข่าวสารทางการเมืองน้อย และมีร้อยละ 2.06 ของครูผู้ชายและร้อยละ 3.20 ของครูผู้หญิง มิได้ให้ความสนใจต่อข่าวสารทางการเมือง

จะเห็นได้ว่าจากผลการวิจัยพบว่า ผลที่ได้รับนั้นแตกต่างจากสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ซึ่งนับว่าเป็นสัญลักษณ์ที่ดีที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางด้านการเมืองการปกครองของไทยว่า ได้

มีการพัฒนาไปถึงกลุ่มชนในระดับต่าง ๆ รวมถึงครู ผู้เป็นกำลังของชาติในการพัฒนาเยาวชนของชาติ ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติในอนาคต หากครูให้ความสนใจต่อข่าวสารทางการเมือง และถ่ายทอดข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้รับให้แก่นักเรียนของตน ก็ย่อมเป็นการปลูกฝังการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยในขณะเดียวกันด้วย ทำให้ประชาธิปไตยของประเทศชาติ มีโอกาสที่จะได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็วในอนาคต

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า ครูผู้หญิงมักแสดงความคิดเห็นว่า ถึงแม้การเมืองเป็นเรื่องของประชาธิปไตยที่ตนมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง แต่การเมืองไทยในปัจจุบัน มีแต่ความวุ่นวาย ยุ่งเหยิงของนักการเมืองที่ต้องการหาผลประโยชน์ส่วนตน นอกจากนี้ ครูผู้หญิงยังเห็นว่า บทบาททางการเมืองของไทยนั้น ผู้หญิงมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ชาย ความรับผิดชอบที่มีก็น้อยกว่า และถึงแม้ว่าจะมีโอกาสได้เข้าไปมีส่วนในการทำงานของรัฐบาล นักการเมืองผู้หญิงก็มักอิงความคิดเห็นของนักการเมืองผู้ชาย มากกว่าที่จะกล้าแสดงความคิดเห็นส่วนตัวออกมาอย่างเต็มที่

สำหรับมโนทัศน์ของครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อเหตุการณ์รัฐประหาร ของคณะ รสช. 2534 และกรณีเดือนพฤษภาคม 2535 จากการวิจัยพบว่า ครูผู้ตอบแบบสอบถามมีความพอใจต่อนโยบายการบริหารประเทศสมัยรัฐบาลของ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ โดยครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 1.76 และครูผู้ชายจำนวนร้อยละ 3.52 พอใจต่อนโยบายการบริหารประเทศในสมัยนั้นเป็นอย่างมาก ครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 22.59 และครูผู้ชาย จำนวนร้อยละ 30.17 มีความพอใจใน ครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 48.49 และครูผู้ชาย จำนวนร้อยละ 42.63 มีความพอใจในระดับปานกลาง ครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 13.84 และ 13.32 และครูผู้ชาย จำนวนร้อยละ 17.34 และ 6.34 มีความพอใจน้อย และไม่พอใจในนโยบายการบริหารประเทศของ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ตามลำดับถึงแม้ว่าจะเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ในระหว่างนั้นรัฐบาลมีปัญหาด่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะปัญหาการคอร์รัปชันในวงข้าราชการประจำและข้าราชการการเมือง แต่ในขณะเดียวกัน ประเทศชาติก็อยู่ในระยะเวลาที่มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจสูงสุด อย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ของชาติไทย สิ่งที่เกิดขึ้นนั้น นับว่ามีผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อนโยบายการบริหารประเทศมาก เนื่องจากอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ดี

ย่อมแสดงผลออกมาในรูปของภาวะทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศชาติ ยกตัวอย่างเช่น จากการได้พูดคุยกับครูผู้ตอบแบบสอบถามบางท่าน ซึ่งได้แสดงทัศนคติในเรื่องนี้ว่า ถึงแม้การพัฒนาประเทศจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีการคอร์รัปชันของกลุ่มคนในวงราชการ ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าต้องส่งผลกระทบต่อนักธุรกิจกลุ่มหนึ่งเช่นกัน รัฐบาลจึงต้องคิดดำเนินการต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ และต้องเป็นโครงการที่ได้รับการยอมรับจากประชาชน เพราะถ้าไม่มีการพัฒนาแล้วรัฐบาลก็อาจจะหารายได้พิเศษนั้นได้ และจากการที่มีการหมุนเวียนของเงินจากกลุ่มนักธุรกิจไปยังกลุ่มข้าราชการ ก็ส่งผลให้มีการใช้จ่ายของคนในชาติมากขึ้น เมื่อมีการใช้จ่ายเงินมากขึ้น เงินก็จะเกิดการถ่ายเทไปสู่พ่อค้าในกลุ่มต่าง ๆ และถ่ายเทต่อไปยังกลุ่มผู้ผลิต และเกษตรกรในลำดับต่อไป ถึงแม้ว่าจะเป็นไปในอัตราส่วนที่น้อยก็ตาม

ผู้วิจัยยังได้วิจัยถึงทัศนคติของครูในระหว่างเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535 ที่ประชาชนได้ออกมาประท้วงรัฐบาลสมัย พล.อ. สุจินดา คราประยูร นั้น เป็นการแสดงว่าชาวไทยให้ความสนใจต่อการเมืองการปกครองมากยิ่งขึ้นเพียงใด ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ครูผู้ช่วยจำนวนร้อยละ 14.91 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 12.91 เห็นด้วยมากที่สุดว่าสิ่งนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าประชาชนสนใจต่อการเมืองการปกครองมากยิ่งขึ้น ครูผู้ช่วยจำนวนร้อยละ 31.17 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 27.83 เห็นด้วยมาก ครูผู้ช่วยจำนวนร้อยละ 29.82 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 25.82 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ครูผู้ช่วยจำนวนร้อยละ 7.83 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 10.39 เห็นด้วยน้อย และครูผู้ช่วยจำนวนร้อยละ 16.27 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 23.05 ไม่เห็นด้วยว่าการที่ประชาชนออกมาประท้วงในระหว่างเหตุการณ์นั้น เป็นการแสดงให้เห็นว่าประชาชนไทยสนใจการเมืองการปกครองมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา

นอกจากนี้ ผลการวิจัยในเรื่องของ ผลกระทบของข่าวสารทางการเมืองที่มีผลต่อพฤติกรรมของคนในสังคมยังพบว่า ครูผู้ช่วยร้อยละ 28.50 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 38.64 เห็นด้วยอย่างมากกว่าข่าวสารทางการเมืองมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของคนในสังคม ครูผู้ช่วยร้อยละ 38.31 และครูผู้หญิงร้อยละ 42.75 เห็นด้วย ครูผู้ช่วยจำนวนร้อยละ 26.42 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 11.46 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ครูผู้ช่วยร้อยละ 4.63 และครูผู้หญิงร้อยละ 5.93 เห็น

ด้วยน้อย และครูผู้ช่ายร้อยละ 2.14 และครูผู้หญิงร้อยละ 1.22 ไม่เห็นด้วยว่าข่าวสารทางการเมือง มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของคนในสังคม

จะเห็นได้จากผลการวิจัยว่า ครูผู้หญิงและครูผู้ชายมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ซึ่งหากเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า ครูผู้หญิงมองเห็นถึงผลกระทบของข่าวสารทางการเมือง ที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของคนในสังคมมากกว่าครูผู้ชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากธรรมชาติของมนุษย์ที่ทำให้เพศหญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่าเพศชาย ทำให้สามารถรับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้หากมองในแง่ของครูซึ่งมีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนเยาวชนของชาตินั้น โดยส่วนใหญ่ครูผู้หญิงจะมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าครูผู้ชาย ประกอบกับความละเอียดอ่อนที่มีขึ้นโดยธรรมชาติ ทำให้ครูผู้หญิงมองเห็นถึงผลกระทบของข่าวสารทางการเมืองที่เกิดขึ้นมากกว่าครูผู้ชาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ตารางแสดงอิทธิพลและความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีต่อข่าวสารทางการเมือง

ข้อ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง
5	10.08	19.00	32.10	28.25	40.00	45.89	12.26	4.04	3.97	2.85
6	7.32	3.72	28.12	36.62	58.07	55.59	5.13	3.03	1.36	1.04
7	1.61	1.27	20.61	20.15	64.63	61.90	9.76	14.22	3.39	2.37
8	0.74	1.18	7.21	11.49	54.82	60.36	31.20	25.32	6.03	1.65
9	4.44	7.08	28.91	32.97	49.73	47.63	9.87	7.87	7.05	4.45

ตารางที่ 3 ตารางแสดงการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อประเภทต่าง ๆ

ข้อ	หนังสือพิมพ์		หนังสือและตำราต่าง ๆ		วิทยุ		โทรทัศน์		การศึกษาและ ประสบการณ์		การพูดคุยกับคน ในครอบครัว		การพูดคุยกับ เพื่อนฝูง		การอภิปราย	
	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง
3	29.51	32.00	0.98	1.30	10.32	8.72	42.67	38.01	1.73	2.25	3.65	5.45	8.11	0.51	3.03	1.77
4	3.98	4.46	21.26	19.18	19.64	16.80	3.39	4.01	9.51	11.37	8.30	9.04	3.08	1.74	30.84	32.80

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 และ 3 แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลและความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีต่อข่าวสารทางการเมืองโดยรวม ผู้วิจัยได้แยกวิจัยความน่าเชื่อถือออกเป็นสื่อประเภทต่าง ๆ สำหรับการรับทราบข้อมูลข่าวสารทางสื่อต่าง ๆ สามารถส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของคนได้ในลักษณะที่เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสาร ดังนั้นสื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองทำการเผยแพร่ข่าวสารโดยขาดความรับผิดชอบ อันก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนข้อมูลและข่าวสารจากความเป็นจริง ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายให้กับสังคมโดยรวมเป็นอันมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นสื่อกลางที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในสังคม ที่จะเผยแพร่ความรู้ในด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน นักศึกษา อันเป็นเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต นอกจากนี้ การวิจัยยังพบว่าข่าวสารการเมืองที่ครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานครได้รับนั้น โดยเฉลี่ยครูได้รับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.34 รองลงมาคือสื่อหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 31.25 สื่ออื่น ๆ ที่เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ข่าวสารทางการเมือง คือสื่อวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 9.52 การพูดคุยกับเพื่อนฝูง คิดเป็นร้อยละ 8.81 การพูดคุยในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 4.55 การอภิปราย คิดเป็นร้อยละ 2.41 การศึกษาและประสบการณ์ในการสอน คิดเป็นร้อยละ 1.99 และหนังสือตำราต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.14

สื่อโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์จึงนับเป็นสื่อที่เผยแพร่ข่าวสารทางการเมืองแก่ครู และมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของครูมากที่สุด จะเห็นได้จากผลการวิจัยข้างต้นว่า ร้อยละ 71.59 ของครูผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รับทราบข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อทั้งสอง ในขณะที่ มีจำนวนเพียงร้อยละ 9.52 ที่รับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากสื่อวิทยุ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าการพูดคุยกับเพื่อนฝูง และการพูดคุยในครอบครัวก็เป็นวิธีการหรือสื่อกลางอย่างหนึ่งของครูที่ทำให้รับรู้ข่าวสารทางการเมือง ซึ่งการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองด้วยวิธีการนี้ ทำให้ข่าวสารที่ได้รับสามารถถูกเบี่ยงเบนข้อมูลได้ด้วยความรู้สึคนึกคิดของผู้อื่นหรือเพื่อนฝูงในวงสนทนา สื่อวิชาการอื่น ๆ ที่ทำให้ครูรับรู้ข่าวสารทางการเมืองก็คือ การอภิปราย การศึกษาและประสบการณ์ในการสอน และหนังสือตำราต่าง ๆ อย่างไรก็ตามก็ตีจากอัตราส่วนของข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ข่าวสารข้อมูลในลักษณะวิชาการมีค่อนข้างน้อย ถึงแม้ว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีการดังกล่าว มีโอกาสที่ทำให้ข้อมูลและข่าวสารที่ได้รับมีความถูกต้องและเป็นกลางมากที่สุด โดยจะเห็นได้ว่าครูมีโอกาส

ในการเข้าร่วมการอภิปรายทางด้านการเมืองน้อย อีกทั้งยังนำเรื่องดังกล่าวมาใช้ในการสอนค่อนข้างน้อย การให้การศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาจึงมักเป็นการมุ่งเน้นไปยังการศึกษาในตำราทางด้านวิชาการต่าง ๆ ในขณะที่โดยความเป็นจริงแล้วการให้ความรู้และข่าวสารทางการเมืองนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในการศึกษา เพราะเยาวชนของชาติไม่อาจจะพัฒนาประเทศชาติให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองไปได้ หากขาดความรู้ ความเข้าใจทางด้านการเมืองและการปกครอง นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่า หนังสือและตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง การปกครองโดยตรงมีค่อนข้างน้อย และมิได้มีการบรรจุไว้เป็นวิชาหลักตามหลักสูตรการศึกษา การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองโดยผ่านหนังสือและตำราต่าง ๆ จึงอยู่น้อยมาก โดยมีการสอดแทรกความรู้ทางด้านการเมือง การปกครองเข้าเป็นส่วนหนึ่งของวิชาสังคมศึกษา หรือประวัติศาสตร์ โดยมิได้มีการมุ่งเน้นในเรื่องการเมืองแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งที่การให้การศึกษาด้านการเมือง การปกครองจะเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยให้แก่เยาวชนของชาติ ให้รู้จักการดำเนินชีวิตในวิถีทางประชาธิปไตย มีความเข้าใจในสังคมที่ตนอาศัยอยู่

สำหรับความน่าเชื่อถือของข่าวสารที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ พบว่าครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานครมีความเห็นว่าข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ มีความน่าเชื่อถือในระดับปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับนั้นด้วยวิจารณญาณของตนเอง ประกอบกับการพูดคุยกับผู้อื่น อันได้แก่เพื่อนฝูง หรือบุคคลในครอบครัว เพื่อกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ จากระดับความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่ได้จากสื่อต่าง ๆ จากการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้หญิงและครูผู้ชาย พบว่า ครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 3.72 และครูผู้ชาย จำนวนร้อยละ 7.32 เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากโทรทัศน์มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 36.62 และครูผู้ชาย จำนวนร้อยละ 28.12 เห็นว่าข้อมูลข่าวสารทางการเมืองที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือมาก จำนวนร้อยละ 55.59 ของครูผู้หญิง และจำนวนร้อยละ 58.07 ของครูผู้ชาย เห็นว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือในระดับปานกลาง ส่วนจำนวนร้อยละ 3.03 และ 1.04 ของครูผู้หญิง และจำนวนร้อยละ 5.13 และ 1.36 ของครูผู้ชาย เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือน้อย หรือไม่น่าเชื่อถือ ข้อมูลที่กล่าวมานั้นเป็นผลการวิจัยถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูล ข่าวสารทางการเมืองที่ได้รับจากสื่อโทรทัศน์ หากพิจารณาถึงสื่ออื่น ๆ เช่นสื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุแล้ว ผลการ

วิจัยเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับทางสื่อหนังสือพิมพ์พบว่า ครูผู้หญิง จำนวน ร้อยละ 1.18 และครูผู้ชายจำนวนร้อยละ 0.74 เห็นว่าข้อมูลที่ได้รับทางสื่อหนังสือพิมพ์ มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 11.49 และครูผู้ชาย จำนวนร้อยละ 7.21 เห็นว่า ข้อมูลที่ได้รับนั้นมีความน่าเชื่อถือมาก ครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 30.36 และครูผู้ชาย จำนวนร้อยละ 54.82 เห็นว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือในระดับปานกลาง ครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 25.32 และ 1.65 และครูผู้ชาย จำนวนร้อยละ 31.20 และ 6.03 เห็นว่าข้อมูลที่ได้รับทางหนังสือพิมพ์ เชื่อถือได้น้อย และไม่ น่าเชื่อถือตามลำดับ สำหรับความน่าเชื่อถือของข่าวสารที่ได้รับทางวิทยุ นั้น ร้อยละ 1.27 ของครูผู้หญิง และร้อยละ 1.61 ของครูผู้ชาย เห็นว่าข้อมูลที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ร้อยละ 20.15 ของ ครูผู้หญิง และร้อยละ 20.61 ของครูผู้ชาย เห็นว่าข้อมูลที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือมาก ร้อยละ 61.99 ของครูผู้หญิง และร้อยละ 64.63 ของครูผู้ชาย เห็นว่าข้อมูลมีความน่าเชื่อถือในระดับปานกลาง ร้อย ละ 14.22 และ 2.37 ของครูผู้หญิง และร้อยละ 9.76 และ 3.39 ของครูผู้ชาย เห็นว่าข้อมูลน่าเชื่อ ถือน้อย และไม่น่าเชื่อถือตามลำดับ

จากการที่สื่อทางโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ระดับความน่าเชื่อ ถือของข้อมูลและข่าวสาร ทำให้ข่าวสารที่ได้รับอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมและทัศนคติ ของครูในทางที่ผิด ซึ่งนับเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งที่ควรได้รับการพิจารณา เนื่องจากครูเปรียบ เสมือนเป็นแม่คนที่สอง ที่คอยอบรมสั่งสอนเยาวชนของชาติให้มีความรู้ในด้านต่าง ๆ รวมถึงการ ให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนและดำรงชีวิตในสังคม การที่ครูเกิดความเข้าใจผิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็ส่งผลให้การถ่ายทอดความรู้ในด้านต่าง ๆ เป็นไปไม่ถูกต้องสมบูรณ์ หากครูรู้ข้อมูลที่ผิด ก็ย่อม ถ่ายทอดข้อมูลที่ผิดนั้นให้แก่เยาวชนของชาติ การเมือง การปกครองเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และมี การวางรากฐานมาช้านาน อย่างไรก็ดี การเมืองและการปกครองจะมีการพัฒนาได้ ก็ต้องอาศัย ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้อย่างถูกต้อง เยาวชนของชาติซึ่งเป็นอนาคตของชาติ หากขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการเมืองและการปกครองอย่างถูกต้องแล้ว พัฒนาการทาง การเมืองการปกครองของไทยก็จะเป็นไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง เกิดความล่าช้าในการพัฒนา นอก จากนี้จากการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า การเมืองและการปกครองของไทยที่ดำเนินอยู่ในชีวิตประจำวัน ของประชาชน มิได้ถูกเก็บรวบรวมไว้เป็นหนังสือหรือตำราต่าง ๆ โดยเฉพาะเหตุการณ์ทางการเมือง

ที่สำคัญต่าง ๆ ที่มีผลต่อพัฒนาการด้านการเมือง การปกครอง ทำให้ประวัติศาสตร์ที่สำคัญทาง การเมืองมิได้ถูกบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างละเอียด เขวachsenของชาติจึงมิอาจได้รับรู้เรื่อง รวในอดีตที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางการเมืองของไทยในอดีต ดังจะ เห็นได้ว่าครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานคร รับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการปกครองของ ไทยจากหนังสือและตำราต่าง ๆ น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับ การรับรู้ข่าวสารทางสื่อโทรทัศน์ ซึ่งมี จำนวนมากที่สุด และมักจะเป็นการรับทราบข้อมูล ข่าวสารโดยการชมรายการข่าวภาคค่ำ หรือการ รับทราบข่าวสารทางสื่อหนังสือพิมพ์ โดยในปัจจุบันสื่อหนังสือพิมพ์นับเป็นสื่อที่รายงานความเคลื่อนไหว ข่าวสาร และข้อมูลต่าง ๆ ทางการเมืองในลักษณะที่ให้รายละเอียดมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับ สื่ออื่น ๆ นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ในปัจจุบันมักมีการสอดแทรกบทความวิจารณ์เรื่องราวต่าง ๆ ทางการเมืองได้อย่างอิสระ บทความเหล่านั้นนับว่าได้รับความสนใจจากผู้อ่านมากพอสมควร เป็นการ แสดงความคิดเห็นของผู้เขียนบทความนั้นจากข้อมูล ข่าวสารที่ได้รับมา จึงบทความเหล่านั้นนับว่า มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่านต่อเรื่องราว นั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี เพราะผู้อ่านโดยทั่วไปมักมี ความเข้าใจว่าผู้วิจารณ์เป็นผู้ที่ทราบข้อมูลต่าง ๆ โดยละเอียดกว่าที่ได้รายงานลงในข่าว นั้น ๆ ซึ่ง ข้อมูลบางอย่างอาจจะไม่ได้มีการรายงานในหัวข่าวนั้น ๆ ทำให้บทความเหล่านั้นได้รับความสนใจจากผู้อ่าน อย่างไรก็ตามหนังสือพิมพ์บางฉบับก็แสดงความเป็นประชาธิปไตย โดยการเปิดโอกาส ให้ผู้อ่านเขียนความคิดเห็นของตนแล้วส่งไปยังหนังสือพิมพ์ เพื่อการเผยแพร่ให้แก่ผู้อื่นทราบต่อไป หรืออาจจะเป็นการร่วมสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์ ซึ่งนับว่าได้รับความ นิยมจากประชาชนพอสมควร อย่างไรก็ตามจากการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของครู ในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานคร มักเป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะการรับทราบข้อมูล ข่าว สารทางการเมือง เพื่อนำมาวิจารณ์และพูดคุยกันในกลุ่มของตน โดยมีได้เข้าไปสืบทบาทในการ แสดงความคิดเห็นของตนมากนัก ดังนั้นครูในฐานะประชาชนคนหนึ่งจึงเป็นเพียงผู้รับทราบข้อมูล เหล่านั้น แล้วนำไปเผยแพร่ต่อไป

ตารางที่ 4 ตารางแสดงอิทธิพลของสื่อระหว่างเหตุการณ์การเน่าเน่ารัฐประหาร รสช. และกรณีพฤษภาคม 2535

ข้อ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง
29	23.49	26.39	42.21	46.03	19.17	18.25	9.93	6.85	5.20	2.48
30	1.80	2.91	9.38	14.12	42.62	52.34	29.51	23.73	16.60	6.90
31	10.53	6.73	38.71	48.59	33.47	30.81	11.19	12.79	6.10	1.08

ตารางที่ 5 ตารางแสดงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางสื่อประเภทต่าง ๆ ระหว่างเหตุการณ์ทั้งสอง

ข้อ	หนังสือพิมพ์		วิทยุ		โทรทัศน์		การพูดคุยกับคนในครอบครัว		การพูดคุยกับเพื่อนฝูง		อื่น ๆ	
	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง
32	28.43	30.57	24.76	10.74	37.11	39.59	3.08	5.08	5.2	6.8	1.42	7.22

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 และ 5 แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ข่าวสารและอิทธิพลของสื่อที่มีต่อครูในระหว่างเหตุการณ์กรณีรัฐประหารของ รสช. 2534 และกรณีเดือนพฤษภาคม 2535 โดยจากการวิจัยพบว่า ร้อยละ 23.49 ของครูผู้ชาย และ 26.39 ของครูผู้หญิงเห็นว่า สื่อมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ทั้งสองมากที่สุด ร้อยละ 42.21 ของครูผู้ชายและร้อยละ 46.03 ของครูผู้หญิงเห็นว่าสื่อมีอิทธิพลมาก ร้อยละ 19.17 ของครูผู้ชายและร้อยละ 18.25 ของครูผู้หญิงเห็นว่าสื่อมีอิทธิพลในระดับปานกลาง ร้อยละ 9.93 และ 6.85 ของครูผู้ชายและหญิง มีความเห็นว่าสื่อมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ทั้งสองน้อย และครูผู้ชายร้อยละ 5.20 ครูผู้หญิงร้อยละ 2.48 เห็นว่าสื่อไม่มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ทั้งสองเลย

สำหรับความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสาร ได้รับจากสื่อในระหว่างเหตุการณ์ทั้งสองนั้น ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้ชายร้อยละ 42.62 และครูผู้หญิงร้อยละ 52.34 เห็นว่าข่าวสารที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.51 ของครูผู้ชาย และ 23.73 ของครูผู้หญิง เห็นว่าข้อมูลที่ได้รับจากสื่อมีความน่าเชื่อถือได้น้อย ร้อยละ 16.60 และ 6.90 ของครูผู้ชายและหญิง เห็นว่าข้อมูลที่ได้รับไม่น่าเชื่อถือ ในทางตรงกันข้าม ร้อยละ 1. และ 2.91 ของครูผู้ชายและหญิง เห็นว่า ข้อมูลที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด ร้อยละ 9.38 และ 14.12 ของครูผู้ชายและหญิง เห็นว่าข่าวสารที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือมาก จากการที่ครูได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ในระหว่างเหตุการณ์ทั้งสอง ข่าวสารที่ได้รับย่อมมีผลกระทบต่อความรู้สึคนึกคิดของครูแต่ละคน ซึ่งผลกระทบต่อได้รับนั้นย่อมแตกต่างกันออกไป จากการวิจัยพบว่า ร้อยละ 10.53 และ 6.73 ของครูผู้ชายและหญิง ได้รับผลกระทบจากข่าวสารที่ได้รับทางสื่อต่าง ๆ มากที่สุด ร้อยละ 38.71 และ 48.59 ของครูผู้ชายและหญิง ได้รับผลกระทบมาก ร้อยละ 33.47 และ 30.81 ของครูผู้ชายและหญิงได้รับผลกระทบปานกลาง ร้อยละ 11.19 และ 12.79 ของครูผู้ชายและหญิงได้รับผลกระทบน้อย และครูผู้ชายร้อยละ 6.10 และครูผู้หญิงร้อยละ 1.08 ไม่ได้รับผลกระทบจากสื่อ

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ในระหว่างเหตุการณ์ทั้งสอง ครูผู้ชายจำนวนร้อยละ 28.43 และครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 30.57 รับรู้ข่าวสารทางสื่อหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 24.76 และ 10.74 ของครูผู้ชายและหญิงรับรู้ข่าวสารทางสื่อวิทยุ ร้อยละ 37.11 และ 39.59 ของครูผู้ชายและหญิงรับรู้ข่าวสารทางสื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 3.08 ของครูผู้ชายและ 5.08 ของครูผู้หญิง รับรู้ข่าวสารโดยการพูดคุยกับคนในครอบครัว ครูผู้ชายจำนวนร้อยละ 5.20 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 6.80 รับรู้ข่าวสาร

โดยการพูดคุยกับเพื่อนฝูง และร้อยละ 1.42 ของครูผู้ช่วยและ 7.22 ของครูผู้หญิง รับรู้ข่าวสารทางสื่ออื่น ๆ เช่น หนังสือ ตำราต่าง ๆ และการอภิปราย เหล่านี้เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าในระหว่างเหตุการณ์ทั้งสอง อิทธิพลของสื่อส่งผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดของครูค่อนข้างมาก โดยครูผู้หญิงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารทางสื่อมีผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิด มากกว่าครูผู้ชาย นอกจากนี้ครูผู้หญิงยังเชื่อถือข่าวสารที่ได้รับทางสื่อต่าง ๆ มากกว่าครูผู้ชาย แต่ทั้งนี้ระดับความน่าเชื่อถือของข้อมูลส่วนใหญ่ที่ได้รับจากสื่อ มีระดับความน่าเชื่อถือในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ตารางแสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อเหตุการณ์ทั้งสอง

ข้อ	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด	
	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง	จ่าย	หญิง
11	3.48	4.20	12.34	14.52	29.54	27.54	24.02	22.02	30.62	31.72
12	20.28	23.36	40.37	43.09	19.49	18.39	8.93	7.85	10.93	7.31
13	21.93	22.67	40.52	41.98	18.72	15.82	10.80	9.36	8.03	10.17
14	14.59	16.59	39.60	37.62	31.27	37.79	8.15	6.23	6.39	1.77
15	13.71	11.71	37.16	40.06	22.62	23.90	9.51	6.79	17.00	17.54
16	1.22	1.65	6.17	7.25	25.24	25.60	24.64	25.28	42.73	40.22
17	0.41	0.55	10.57	12.93	21.26	19.98	20.09	19.71	47.67	46.83
18	20.46	18.86	30.20	27.84	21.43	21.25	12.34	14.52	15.57	17.53
19	2.13	0.75	9.38	10.28	30.05	28.95	23.03	21.57	35.41	38.45
20	5.82	5.74	23.20	22.84	27.26	25.98	21.01	22.19	22.71	23.25
21	5.59	6.41	14.36	14.90	18.57	16.93	15.65	17.45	45.92	44.31
22	4.76	6.76	20.83	19.93	18.74	18.20	15.86	13.88	39.81	41.23
23	3.16	4.04	11.79	13.63	26.92	28.72	20.32	16.14	37.81	37.47
24	3.39	3.81	16.72	17.82	18.17	19.25	10.11	8.12	47.39	51.00
25	1.24	1.64	5.25	5.79	7.93	8.85	6.42	6.06	79.16	77.66
26	5.40	4.68	23.15	21.93	21.60	22.52	14.34	12.52	35.51	38.35
28	1.96	2.36	12.76	14.58	22.47	25.01	18.72	15.82	44.09	42.23
33	40.13	38.53	39.75	39.39	7.91	6.47	6.93	8.89	5.28	6.72
34	11.72	10.82	21.87	23.69	22.43	20.25	14.14	12.72	29.84	32.52
35	21.26	29.10	29.74	32.52	35.87	31.27	7.11	4.41	6.02	2.60
36	24.19	20.41	36.28	26.54	30.33	45.45	6.41	4.15	2.79	3.45
37	3.63	3.09	21.00	23.60	31.58	34.12	19.74	17.20	24.05	21.99
38	3.10	4.00	8.31	9.92	31.40	30.00	21.68	20.04	35.51	36.04
39	12.91	13.47	22.21	24.79	34.90	31.28	15.78	13.96	14.20	16.50

ตอนที่ 3 ทศนคติของครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อเหตุการณ์รัฐประหารของ รสช. 2534 และกรณีเดือนพฤษภาคม 2535

จากการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับความเห็นชอบต่อการที่คณะ รสช. 2534 ใช้กำลังทหารเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาลของ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ พบว่า ครูผู้ชายจำนวนร้อยละ 3.48 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 4.20 เห็นด้วยมากที่สุดกับเหตุการณ์ดังกล่าว ร้อยละ 12.34 และ 14.52 ของครูผู้ชายและหญิงเห็นด้วยอย่างมาก ร้อยละ 29.54 และ 27.54 ของครูผู้ชายและหญิงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ครูผู้ชายร้อยละ 24.02 และครูผู้หญิงร้อยละ 22.02 เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 30.62 และ 31.72 ของครูผู้ชายและหญิงไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าว

จากสมมติฐานที่ว่า ครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานครโดยเฉลี่ยมีทัศนคติในทางที่เห็นด้วยกับการที่คณะ รสช. ยึดอำนาจในปี 2534 ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัย เพราะมีครูผู้หญิงจำนวนเพียงร้อยละ 18.72 และครูผู้ชายจำนวนร้อยละ 15.82 ที่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าว ทั้งในระดับที่เห็นด้วยมากที่สุดและเห็นด้วยมาก ผู้วิจัยสังเกตเห็นถึงเหตุผลสำคัญที่ส่งผลให้การวิจัยแตกต่างจากสมมติฐานที่กำหนดไว้ เนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นนับเป็นจุดเริ่มต้นที่นำไปสู่เหตุการณ์ความวุ่นวายทางการเมือง และก่อให้เกิดการสูญเสียเลือดเนื้อของประชาชนคนไทย ผลลัพธ์ของเหตุการณ์ในครั้งนั้นจึงเสมือนเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่า การกระทำในครั้งนั้นเป็นการกระทำที่ไม่สมควร อย่างไรก็ตามผู้อ่านจะลองนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่เกิดขึ้นครั้งนั้น จะเห็นได้ว่า เหตุการณ์ที่คณะ รสช. ใช้ทหารเข้ายึดอำนาจจากรัฐบาล โดยยังไม่ปรากฏผลลัพธ์อย่างที่เกิดขึ้นในอดีต มีประชาชนเป็นจำนวนมากที่ออกมาให้กำลังใจทหารที่ปฏิบัติหน้าที่ ในการรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าในระบอบเวลาดังกล่าวประชาชนมีความพอใจกับการกระทำนั้น ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้จึงเป็นการนำผลลัพธ์ของเหตุการณ์มาเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณา

สำหรับความคิดเห็นของครูกับการที่คณะ รสช. แต่งตั้งให้นายอานันท์ ปันยารชุน เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพื่อจัดตั้งรัฐบาลแทน พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ผลการวิจัยพบว่า

ครูผู้ช่วยและครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 20.28 และ 23.36 เห็นด้วยมากที่สุดกับการกระทำดังกล่าว ร้อยละ 40.37 และ 43.09 ของครูผู้ช่วยและหญิงเห็นด้วยอย่างมาก ร้อยละ 19.49 และ 18.39 ของครูผู้ช่วยและหญิงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ครูผู้ช่วยจำนวนร้อยละ 8.93 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 7.85 เห็นด้วยน้อย และ ร้อยละ 10.93 และ 7.31 ของครูผู้ช่วยและหญิงไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าว สำหรับผลงานของรัฐบาลสมัยนายอานันท์ ปันยารชุนในครั้งนั้น ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 14.59 และ 16.59 ของครูผู้ช่วยและครูผู้หญิงพอใจต่อผลงานของรัฐบาลมากที่สุด ร้อยละ 39.60 และ 37.62 ของครูผู้ช่วยและหญิง มีความพอใจมาก ร้อยละ 31.27 และ 37.79 ของครูผู้ช่วยและหญิง มีความพอใจในระดับปานกลาง ร้อยละ 8.15 และ 6.23 มีความพอใจน้อย ร้อยละ 6.39 และ 1.77 ไม่พอใจต่อผลงานของรัฐบาล จะเห็นได้ว่าจากผลการวิจัย ครูส่วนมากจะเห็นด้วยกับการที่นายอานันท์ ปันยารชุนเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยครูผู้หญิงเห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าวมากกว่าครูผู้ช่วย รวมถึงความพอใจต่อผลงานของรัฐบาลชุดดังกล่าวโดยรวม จะเห็นว่าครูผู้หญิงมีความพอใจมากกว่าครูผู้ช่วย ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับผลการวิจัยข้างต้น ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าแม้ผลการวิจัยเกี่ยวกับความพอใจของครูที่มีต่อการที่คณะ รสช. เข้ายึดอำนาจในปี 2534 จะขัดแย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ผลการวิจัยก็แสดงให้เห็นถึงความพอใจของรัฐบาลที่คณะ รสช. จัดให้เข้ามาบริหารประเทศในขณะนั้น

ความคิดเห็นของครูต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2535 ซึ่งกำหนดให้นายกรัฐมนตรีจะมาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือจากบุคคลภายนอกก็ได้ พบว่า ครูผู้ช่วย และครูผู้หญิง จำนวนร้อยละ 13.71 และ 11.71 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 37.16 และ 40.06 ของครูผู้ช่วยและหญิงเห็นด้วยอย่างมาก ร้อยละ 22.62 และ 23.90 ของครูผู้ช่วยและหญิงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ครูผู้ช่วยจำนวนร้อยละ 9.51 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 6.79 เห็นด้วยน้อย และ ร้อยละ 17.00 และ 17.54 ของครูผู้ช่วยและหญิงไม่เห็นด้วย จะเห็นได้ว่า แม้พล.อ. สุจินดา คราประยูรจะเป็นนายกรัฐมนตรีที่มาจากบุคคลภายนอก ที่ได้รับการต่อต้านจากประชาชน แต่ผลการวิจัยกลับพบว่า ครูส่วนมากเห็นด้วยกับการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2535 เปิดโอกาสให้นายกรัฐมนตรีมาจากบุคคลภายนอก

สำหรับความเห็นเกี่ยวกับการที่ พล.อ. สุจินดา คราประยูร ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในขณะนั้น ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้ช่ายจำนวนร้อยละ 42.73 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 40.22 ไม่เห็นด้วยต่อการกระทำดังกล่าว ร้อยละ 24.64 และ 25.28 ของครูผู้ช่ายและหญิง เห็นด้วยน้อย ร้อยละ 25.24 และ 25.60 ของครูผู้ช่ายและหญิงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 6.17 และ 7.25 ของครูผู้ช่ายและหญิงเห็นด้วยมาก ร้อยละ 1.22 และ 1.65 ของครูผู้ช่ายและหญิงเห็นด้วยมากที่สุด จะเห็นว่าครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยต่อการที่ พล.อ. สุจินดา คราประยูร เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น แม้ว่ารัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน สมัยที่ 1 ที่ได้รับการแต่งตั้งเข้ามาได้ดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2535 เพื่อเปิดโอกาสบุคคลภายนอกสามารถเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ ซึ่งเท่ากับว่าการที่ พล.อ. สุจินดา คราประยูร เข้ามาดำรงตำแหน่งในครั้งนั้น มิได้เป็นการขัดแย้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแต่ประการใด

แต่จากการวิจัยพบว่า ครูผู้ช่ายจำนวนร้อยละ 47.67 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 46.83 ไม่เห็นด้วยว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่ไม่ขัดแย้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ร้อยละ 20.09 และ 19.71 ของครูผู้ช่ายและหญิงเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 21.26 และ 19.98 เห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 10.57 และ 12.93 เห็นด้วยมาก และร้อยละ 0.41 และ 0.55 เห็นด้วยมากที่สุด และจากการที่ พล.อ. สุจินดา คราประยูร ดำรงตำแหน่งข้าราชการฝ่ายทหารมาก่อน การวิจัยเกี่ยวกับความรู้สึกของครูในแง่ที่ว่า การกระทำของ พล.อ. สุจินดา คราประยูร เป็นการแสดงให้เห็นว่าทหารเข้ามามีส่วนแทรกแซงการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จึงปรากฏผลว่า ร้อยละ 20.46 และ 18.86 ของครูผู้ช่ายและหญิงเห็นด้วยมากที่สุดว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการแสดงให้เห็นว่าทหารเข้ามามีส่วนแทรกแซงการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ร้อยละ 30.20 และ 27.84 ของครูผู้ช่ายและหญิงเห็นด้วยอย่างมาก ร้อยละ 21.43 และ 21.25 ของครูผู้ช่ายและหญิงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 12.34 และ 14.52 ของครูผู้ช่ายและหญิงเห็นด้วยน้อย และ ร้อยละ 15.57 และ 17.53 ของครูผู้ช่ายและหญิงไม่เห็นด้วย ซึ่งจากแนวความคิดที่ทหารเข้ามามีส่วนแทรกแซงการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเช่นนี้ ครูผู้ช่ายจำนวนร้อยละ 35.41 และครูผู้หญิงจำนวนร้อยละ 38.45 แสดงความไม่พอใจ ร้อยละ 23.03 และ 21.57 ของครูผู้ช่ายและหญิงแสดงความพอใจน้อย ร้อยละ 30.05 และ 28.95 ของครูผู้ช่ายและหญิงพอใจในระดับปานกลาง ร้อยละ 9.38 และ 10.28 ของครูผู้ช่ายและหญิงพอใจมาก และร้อยละ 2.13 และ 0.75 ของครูผู้ช่ายและ

หญิงแสดงความพอใจมากที่สุด ซึ่งจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ครูจะแสดงความไม่พอใจที่ทหารเข้ามามีส่วนแทรกแซงการปกครองหรือการเมือง

สำหรับความคิดเห็นกับการที่รัฐบาลของ พล.อ. สุจินดา คราประยูร ประกาศยึดทรัพย์สินของรัฐมนตรีในสมัยของ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ เนื่องจากมีการกล่าวกันอย่างกว้างขวางว่า รัฐมนตรีในรัฐบาลชุดดังกล่าวมีการคอร์รัปชันเป็นจำนวนมาก ซึ่งจากการวิจัยพบว่าร้อยละ 5.82 และ 5.74 ของครูผู้ชายและหญิงเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 23.20 และ 22.84 ของครูผู้ชายและหญิงเห็นด้วยเป็นอย่างมาก ร้อยละ 27.26 และ 25.98 ของครูผู้ชายและหญิงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 21.01 และ 22.19 ของครูผู้ชายและหญิงเห็นด้วยน้อย และร้อยละ 22.71 และ 23.25 ของครูผู้ชายและหญิงไม่เห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าว

จากการที่พล.อ. สุจินดา คราประยูรเจ้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี อันเป็นการสร้างความไม่พอใจให้แก่ประชาชนเป็นอันมาก เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร และ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง จึงประกาศอดอาหารประท้วงให้ พล.อ. สุจินดา คราประยูร ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยถึงความคิดเห็นของครูในส่วนนี้ ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 5.59 และ 6.41 ของครูผู้ชายและหญิงเห็นด้วยเป็นอย่างมากต่อการกระทำดังกล่าว ร้อยละ 14.36 และ 14.90 ของครูผู้ชายและหญิงเห็นด้วยมาก ร้อยละ 18.57 และ 16.93 ของครูผู้ชายและหญิงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.65 และ 17.45 เห็นด้วยน้อย และร้อยละ 45.92 และ 44.31 ไม่พอใจต่อการกระทำดังกล่าว จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยโดยรวมพบว่าครูไม่เห็นด้วยกับการประท้วงด้วยการอดอาหาร ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าส่วนหนึ่งของผลการวิจัยนับเป็นสิ่งที่ดีที่สามารถแสดงให้เห็นว่า ครูในโรงเรียนชั้นนำในเขตกรุงเทพมหานครมีความเข้าใจถึงระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของไทย ที่มีระบบรัฐสภาเข้ามาเป็นตัวกำหนดและควบคุมการทำงานของรัฐบาล ทั้งนี้เนื่องจากการกระทำของ เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร และ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง มิได้เป็นการแสดงความคิดเห็นตามระบบการปกครองที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ อีกทั้งยังมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักศึกษาหันมาให้ความสนใจและเข้าร่วมการประท้วงในครั้งนี้ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมและยังเป็นการทำลายระบบการเมืองการปกครองของไทยอีกด้วย